

NORDSTJERNENS

STYRKEDE LÆREPLAN 2021/22

Målet med Nordstjernens Læreplan er at bygge bro mellem børnenes lege- og læringsmiljø og husets værdifulde pædagogiske tænkning. Målene afspejler blandt andre Charlotte Ringsmoses tænkning om hvad der kendetegner et godt læringsmiljø for børn i 0-3 og 3-6 årsalderen, samt vores faglige fundament.

Omdrejningspunktet for vores nysgerrighed og **evaluering** af kvaliteten af vores praksis, skal primært ses i lyset af følgende – **kvaliteten af samspillene mellem børn og voksne, samt børnene imellem, den fysiske og tematiske indretning i konkrete legezoner, der afspejler vores aktuelle børnegrupper, samt den æstetiske indretning der inviterer til bestemte legetyper og ikke mindst synliggørelse af børnenes læreprocesser.** Vi evaluerer kvaliteten af samspillene mellem børn og voksne, samt børnene imellem. Dette med optikken rettet mod vi voksnes handlinger der - som aktive medspillere i børnenes læringsmiljø, fremmer børnenes muligheder for gennem **deltagelse i fællesskaber** at få erfaringer med Nordstjernens livsdannende værdier og mål i sig selv:

nysgerrighed, nærvær, fordybelse, mod, og leg-ende voksne der inviterer børnene.

Vi arbejder med værdierne som konkrete pejlemærker og data på hvornår vi lykkes/ikke lykkes med vores mål for børnenes trivsel, læring udvikling og dannelse. Vi er nysgerrige på følgende:

Udledes værdierne af børnene/og vi voksne? Er værdierne tydelige i aktiviteterne vi igangsætter? Er der en tydelig sammenhæng mellem værdierne og vores indretning af legezoner? Afspejler vores æstetiske læringsmiljø børnenes møde med værdierne?

Det kan være en udfordring at imødekomme de mange - til tider modsatrettede behov - der kan opstå i vores børnefællesskaber – i vuggestuen med et aldersspænd mellem 8 mdr. og 2,10 år og i børnehaven fra 2,10-6 år. For at imødekomme dette, er vi **nysgerrige på hvordan vi skaber de bedst tænkelige deltagelsesmuligheder for børnene** i henholdsvis vores forskellige legezoner, de voksnes igangsatte planlagte og spontane aktiviteter. Dette forudsætter et indgående kendskab til den enkelte for at vi kan understøtte barnet, der hvor behovet er. Vi rammesætter en hverdag **for børnene hvor de har mulighed for at lege i mindre grupper både med- og uden en voksen**. Det er en vigtig læring i Nordstjernen, at **børnene lærer at invitere hinanden til leg**. Det er en kunst at balance det at inkludere andre i legen (sige til) vs. lege fordybet i en mindre gruppe (sige fra). Det samtaler vi meget med børnene- og hinanden om.

Stuens **Legezoner inddeler vi i temaer** hvor børnene har mulighed for at indgå i fællesskaber hvor vi:

- **Konstruerer – bygger med LEGO, magneter, papkasser, klodser, i sandkassen, graver vandrender, nye fantastiske verdener mv.**
- **Er i ro – læser og hører historier, bygger hule, laver bål-mad, slapper af i hængekøjerne mv.**
- **Leger vilde lege – leger lege fra den pædagogiske idræt – ex. stikbold og jorden er giftig, bygger balancebaner, kravler gennem tunneler, slår kolbøtter, gynger, snurrer, klatrer i træer, cykler, spiller bold mv.**
- **Leger rollelege – i legekøkkenet, med dukker, udklædning, i legehusene mv.**
- **Udfolder os æstetisk gennem – teater, at male, tegne, musik, dans, brugen af genbrugsmaterialer til at forme børnenes tanker og ideer, inviterer kunstnere ind i huset mv.**

Vi går foran, bagved og ved siden af børnene i en dynamisk bevægelse – med vores opmærksomhed rettet mod det aktuelle børnefællesskab – og hvad vi vurderer det aktuelle fællesskab, har behov for i den konkrete situation og el. aktivitet. (Læs: Nordstjernens faglige fundament) **Det understøttende sprogarbejde** fylder meget i vores daglige guidning af børnene og i den aktuelle børnegruppe. Vi planlægger aktiviteter og præsenterer ny viden for børnene, vi undersøger nysgerrigt omverdenen sammen med børnene og finder nye veje at gå, og giver børnene ansvar i vores fællesskaber. Vores position i fællesskabet afhænger altid af hvad vi

vurderer børnene, har brug for her og nu. Kunsten er at aktivere børnenes sansapparater og iver efter at deltage – ex. ved at anlægge en bestemt stemning og gennem aktiv voksendeltagelse.

For at tydeliggøre sammenhængen mellem vores mål for børnenes læring og læringsmiljøet i Nordstjernen, har vi valgt at anlægge et design ned over Nordstjernens arbejde med den pædagogiske lærerplan: **"Gap-modellen"**. (Læs: hentet fra undervisning af Stine Elverkilde)

- **Mål** = hvad vil vi & hvad skal vi? skabe høj kvalitet i børnenes læringsmiljø, der fremmer ALLE børns trivsel, læring, udvikling og dannelse.
- **Nutid** = hvad ved vi om hvor langt er vi i forhold til målet? hvad har vi af viden- og data om høj kvalitet, børnenes aktuelle trivsel, læring, udvikling og dannelse, som indikerer hvor langt vi er i forhold til målene? (Vi benytter os af følgende data: praksisfortællinger, tilsynsrapporter og feedback, observationer, TOPI, relationscirklen, evalueringer af SMTTE-modeller mv.).
- **Gap'et** = hvad er næste skridt, for at komme i mål? (Vi iværksætter nye handlinger - på baggrund af data fra praksisfortællinger, tilsynsrapporter, feedback, TOPI, evalueringer mv.)

I ønsket om at Nordstjernens pædagogiske lærerplan, er et levende- fagligt arbejds- og udviklingsredskab med metodisk stringens og evalueringskvalitet i højsædet, har vi valgt at benytte **SMTTE som fremgangsmetode**. Hvert læreplanstema skal derfor læses som en handleplan hvor vi kronologisk formulerer **sammenhæng, mål, tiltag, tegn, evaluering** og afslutningsvis for hvert læreplanstema beskriver hvad der er vores **næste skridt** – og dermed aktuelle arbejds- og udviklingsfokus, for at vi kommer i mål med børnenes læring.

Pejlemærkerne for vores **mål med børnenes læring og dermed kvaliteten af vores handlinger skal ses i lyset af vores værdier og teoretisk fremstilling i Nordstjernens faglige fundament**. Vi refererer i vores lærerplan til forskellige modeller og pædagogiske teoribegreber fra vores faglige fundament – ex. Relationscirklen, Grundstemningsfiguren, NUZO, Praksisfællesskaber og vores grundbog "se barnet indefra" mfl. (Læs: Nordstjernens faglige fundament for at få mere viden og dybereliggende forståelse og forklaringer).

Til at evaluere vores mål med børnenes læringsmiljø, har vi for at fremme børneperspektivet og kvaliteten af vi voksnes konkrete handlinger, valgt at benytte **praksisfortællinger som metode**. Vores måde hvorpå vi benytter praksisfortællinger, er inspireret af fagligt centers fremstilling af metoden. (Læs mere på www.Eva.dk)

Når vi deler fortællinger fra vores pædagogiske praksis med hinanden, skaber vi en fælles viden og refleksion. Praksisfortællinger er med til at synliggøre vores pædagogiske professionalisme i arbejdet med at skabe læring og udvikling hos børnene. Vi tænker over- og nedskriver **hvilke praksisfortællinger, der er blevet delt imellem os det seneste år, der kan sættes i forbindelse med vores mål for børnenes læring i de seks læreplanstemaer.** Vi benytter praksisfortællinger fra observeret praksis – ex. data fra tilsynsrapporter, feedback og forældrefeedback. (Læs mere om praksisfortællinger i bogen "Innovativ evaluering i dagtilbud". På s. 72-78 beskrives forskellige typer praksisfortællinger, der kan anvendes som pædagogisk dokumentation ved evalueringer). Vores praksisfortællinger vil foreløbigt kunne kategoriseres indenfor følgende fortællingstyper:

- **Succesfortællinger** – Fokus på det positive med pædagogens målrettede og systematiske indsats i hovedrollen. En fortælling, der kan dokumentere, hvordan ønskede mål nås.
- **Vendepunktsfortællinger** – En fortælling hvor et forløb med et barn pludselig tager en ny drejning i positiv retning og pædagogen får nye erkendelser og forståelser. Fortællingen kan beskrive og dokumentere barnets udviklingspotentialer og pædagogens metodiske overvejelser.
- **Den problemorienterede fortælling** – Fortælling med følelser, stemninger og oplevelser med fokus på problemstillinger der kalder på refleksion over, hvordan man kan handle på nye måder.

Hvad er det der er så særligt ved fortællinger og hvor henter vi vores baggrundsviden og inspiration fra?

Fortællinger som stedfortrædende erfaring:

Når vi gensidigt fortæller hinanden om vores oplevelser, kan vi dele den fortid, vi ikke har haft tilfælles. Når vi fortæller, inviterer vi lytteren ind i en fælles oplevelsesverden, så vi ikke længere står alene med det, der er hændt, dog med det, vi har gjort eller tænkt.

Gennem fortællinger oplever vi andre perspektiver end vores eget. Uden at kunne lytte og fortælle kan vi ikke skabe en fælles forståelse. *"Fortællinger indbyder til forhandling af mening mellem forskellige tilværelsestolkninger... Vi kan bruge fortællinger til at udvikle det refleksive, til at forstå, at meningskabelse er en uophørlig proces som foregår i dialog"*. Det mener vi, at der er særligt behov for i dag. (Læs: Marianne Horsdal)

Vi er inspireret af tænkningen om at vi kan bruge fortællinger til problemløsning, som hypoteser om mulige måder at forstå, skabe organisatorisk mening og tackle problemerne med. Vi vil med andre ord arbejde med narrativ viden som vores vigtigste redskab for "sense-making". (Læs: Marianne Horsdal og Susanne Idun Mørch)

lagttagelse: To børn spiser kage

"Jeg kommer ind på personalestuen. Her står to børn, en pige og en dreng på henholdsvis 3 og 4 år og spiser af en stor chokoladekage, som et andet barn har medbragt i anledning af sin fødselsdag. Børnene spiser med fingrene, og der er et stort hul midt i kagen. De to børns ansigter og tøj er smurt ind i chokoladekage. De ser overraskede ud, da jeg kommer ind." (Læs: Susanne Idun Mørch)

Hvad er en praksisfortælling og hvad kan den fortælle os noget om?

Vi læner os ind i forståelsen, at praksisfortællinger er fortællinger om centrale og udvalgte episoder eller virkelighedsudsnit fra det pædagogiske arbejde i den gode hverdag, oplevet og fortalt af de mennesker, der arbejder i denne praksis - eller forældre - med henblik på at forstå, udvikle eller dokumentere kvaliteten af Nordstjernens praksis. (Læs: Susanne Idun Mørch)

Vi ser praksisfortællingens kilde som autentiske hændelser fra ex. børnehaven, hvor fortælleren tager fortællingens sproglige virkemidler i brug for at få frem, hvad der skete. Det adskiller praksisfortællinger fra generelle beskrivelser af, hvad man planlægger at gøre, eller hvad man plejer at gøre. **Nordstjernens praksisfortællinger vil fremstå som fortællinger, der naturligt vokser frem fra noget, der virkelig har gjort indtryk, fortællinger fra virkeligheden - den aktuelle børnegruppes virkelighed.** Det er de fortællinger som allerede er i Nordstjernen – og som dermed fortæller om kulturen og det gode børneliv i Nordstjernen. (Læs: Louise Birkeland)

"Aristoteles har i sin "poetik" beskrevet fortællingens egenskaber, og han gør det klart, at fortællinger har en anden karakter end bogføring af den viden, man kan samle om verden. Forskellen beskriver han som forskellen mellem historie og digtning, og i den pædagogiske kontekst kunne man beskrive det som forskellen mellem iagttagelsen og fortællingen... Aristoteles siger dermed, at det interessante (plottet) ved fortællingen ikke er, hvad der skete i den specifikke situation, men måden det skete på: gennem fortællingen får vi indsigt i, hvad der er på spil". (Læs: Jan Jaap Rothuizen)

Nordstjernens praksisfortællinger er pædagogiske praksisfortællinger, der fortæller om det levede liv, fra den gode hverdag i det gode børneliv, og koncentrerer sig om episoder eller scenerier, som vi vælger at fortælle om, fordi disse rummer en bestemt situation, problemstilling, et dilemma, pointe eller morale, som for os er vigtig at sætte fokus på ift. vores mål med børnenes trivsel, læring, udvikling og dannelse.

"Fortællingerne om disse scenerier i den konkrete hverdag, er et konkret mødested for den personalegruppe, der lytter til hinandens fortællinger". (Læs: Susanne Idun Mørch)

Med praksisfortællingerne ønsker vi i Nordstjernen at bevæge os væk fra tidligere ensidige, generaliserede, overfladiske og abstrakte statusbeskrivelser til subjektive her-og-nu-fortællinger, som

vi mener kan bidrage til en bedre forståelse af vores samarbejde om at skabe de bedst tænkelige betingelser for børnenes trivsel, læring, udvikling og dannelse. Ved at dele og evaluere praksis – både gode og de mindre gode eksempler med hinanden og omverdenen - blive klogere på hvorfor vi gør som vi gør og hvordan "god praksis" ser ud, dermed kvalificere vores handlinger i et fremadrettet perspektiv.

Vores ideal er ikke at være objektive, men subjektive, det vil sige, at når vi i praksisfortællingerne udtaler os om børnenes læring og udvikling mv., beskriver vi ikke hvordan barnet/børnene er, men er optaget af hvordan barnet/børnene udvikles og hvilke aktive valg vi tager i handlingerne, der fremmer dette.

Med følgende sigende citat vil vi afslutte dette indledende afsnit:

"Med vores iagttagelse, vores forforståelser og vores handlinger, kommer nye forståelser til. Vi finder os i en narrativ, hermeneutisk udviklingsproces, hvor vi oplever, at vores fortællinger fra praksis kan fastholde, forpligte og skabe nye muligheder i vores arbejde". (Læs: Krabbe og Jørgensen: Forlængelse af dagligstuen – socialpædagogiske fortællinger).

Skabelon til evaluering af vores praksisfortællinger.

Vi har på baggrund af erhvervet viden om praksisfortællinger, et hav af gode faglige drøftelser og processer på p-møder, erfaringer med evalueringer af praksis og feedback, udarbejdet en vejledende skabelon, der skal støtte os i udarbejdelsen af praksisfortællinger i Nordstjernen. Foreløbigt ser den således ud:

- Målet er en vejledning til at beskrive- og reflektere over hvilke handlinger der fremmer / ikke fremmer det gode børneliv i Nordstjernen.
- Målet er at arbejde med gap'et mellem det vi siger vi gør – vores faglige fundament og hvad vi rent faktisk gør i konkrete handlinger – de mål vi har for børnenes trivsel, læring, udvikling, dannelse - hvad gør "JEG" for at få barnet/børnene til. Den voksnes rolle og konkrete aktioner tydeliggøres, for at bygge bro mellem- og blive klogere på hvilke af vores handlinger der fremmer børnenes trivsel, læring, udvikling og dannelse.
- Målet er at synliggøre børnenes erfaringer med MOD, NYSGERRIGHED, FORDYBELSE, NÆRVÆR, LEG gennem mulig deltagelse i Nordstjernens FÆLLESSKABER.
- I vores praksisfortællinger skal vores faglige fundament fremstå tydeligt.
- I vores praksisfortællinger skal vi kunne se barnets/børnenes handlinger og initiativer blive understøttet og mødt – BØRNEPERSPEKTIVET - skal fremstå tydeligt, således at man får et autentisk billede af hvordan det er at være barn i Nordstjernen.

Alsidig personlig udvikling

”Alsidig personlig udvikling drejer sig om den stadige udvidelse af barnets erfaringsverden og deltagelsesmuligheder. Det forudsætter engagement, livsduelighed, gåpåmod og kompetencer til deltagelse.”

Sammenhæng:

I Nordstjernen arbejder vi ud fra seks grundværdier – Mod, Nysgerrighed, Fordybelse, Nærvær, Fællesskab og Leg. Alle børn får erfaringer med at klare udfordringer, tage initiativ, og give udtryk for følelser – glæde frustration, spænding, usikkerhed, stædighed. Disse værdier understøtter børnenes alsidige personlig udvikling, så de bliver til livsduelige demokratiske individer.

Mål:

1. At alle børn lærer at selvregulere.
2. Alle medarbejder skal gå med ind og møde børnene i deres følelser, og dernæst støtte barnet i at regulere sine følelser.

Tiltag:

Vores tiltag er blevet til med udgangspunkt i det seneste pædagogiske tilsyn. Vi vil hermed fortsætte med at vi udviser sensitivitet over for børnenes følelser, behov, interesser og individualitet. Vi har fortsat opmærksomhed på at vi ikke giver børnene instruktioner – da det ikke understøtter barnet alsidige personligheds udvikling, ved at de lærer at give udtryk for egne behov, følelser og samt behovsudsætte.

I overgangsarbejdet fra hjem til institution arbejder vi med en systematik baseret på et materiale som hedder *tryk start*. Dette materiale skal understøtte barnets overgang fra hjemmet til institution.

I børnehaven fortsætter vi med at afholde ugelige børnemøder – hvor det pædagogiske fokus er at fremme barnet perspektiv på det gode børneliv. Her bliver der ofte brugt materialer fra *fri for Mobberi*.

I vores planlagte aktiviteter får børnene erfaringer med skift i arousal - høj og lav.

Tegn:

En praksisfortælling fra vuggestuen – oktober 2020:

Familien bor på 6 sal.

En pædagog vælger at tage barnet med ud på institutions trapper, med henblik på at se hvad forældrene mener.

Barnet starter med at tage fast i gelænderet og komme med lave pjevse lyde.

Pædagogen går et trappetrin ned og vender sig om mod barnet. Barnet vender sig om og gør tegn til at ville kravle ned.

Pædagogen siger til barnet at barnet skal blive stående op og pædagogen tager fat rundt om taljen på barnet og siger kom, jeg holder dig og jeg ved du kan.

Barnet er usikkert og tilbage holdene. Pædagogen hjælper med at flytte det ene ben, ned på næste trin og derefter det andet ben.

Pædagogen er vedholdende i at det de skal er, at barnet skal øve trapper og kommer med opmuntrende ord, som; jeg ved du kan, sådan, ej hvor er du modig. Barnet bliver tydelig mere stolt og modig i øvelsen på trapperne. Barnet bliver holdt i hånden og tager nu selv et ben af gangen til næste trin. Da barnet bliver hente af den ene forældre, er der tydelig glæde at se både hos barn og forældre og de vælger at øve trapper sammen de næste 20 minutter, inden de går hjem

Fælles evaluering af praksisfortælling:

Der er en forhistorie og en efterhistorie, den voksne bliver nysgerrig på barnet nærmeste udvikling zone, nærvær, relation, udfordring, tryghed, ser barnet hvor barnet er, alsidig personlighed udvikling er også tydelig, Mod, forældresamarbejdet,

Undrende spørgsmål: Vi har drøftet om man kunne inddrage barnet mere i dens egen historie/oplevelse? Hvordan kunne forældresamarbejdet fremstå tydeligere, ved en større inddragelse? Hvad er pædagogens rolle næste skridt? Vi drøftede hvordan man kunne have flere børn med i denne aktivitet og hvordan man kunne have en legende tilgang?

En praksisfortælling fra børnehaven – oktober 2020:

Denne praksisfortælling, har som pædagogisk formål at understøtte et barn i sine følelser. Barnet har svært ved at sætte grænser og vise følelsen vrede.

Nede på cykelbanen er der en voksen og nogle børn i gang med en leg. Alle børn sidder på hver sin cykel og leger de er biler. De kører skiftevis forbi den voksne, som leger benzintank. Den voksne hælder på, indtil et barn siger at der ikke skal benzin på hendes bil. Den voksne insisterer på at det skal der, fordi det er den leg vi leger. Barnets ansigtsudtryk ændrer sig, og til sidst råber barnet – ” NEJ MIN BIL SKAL IKKE HAVE BENZIN, DA DET ER EN ELD BIL ”.

Den voksne svarer overrasket, at det viste jeg ikke, og sætter ord på barnets følelse og respektere barnet. Efterfølgende har pædagogen og barnet talt om episode og understreget at der blev du vred på mig.

Evaluering:

Vi er blevet opmærksomme på behovet for en fælles viden og forståelse om børn alsidige personlige udvikling og heri trygheds skabende relationer for at kunne hjælpe barnet med at selvregulere.

I tilsynsdialogen blev vi opmærksomme på behovet for at udarbejde en struktur for hvordan vi støtter børnene i konflikthåndtering.

Næste skridt:

I år 2021 vil vi dykke ned i vores grundbog ” se barnet indefra” til udvalgte personalemøde, for at få en fælles faglig forståelse for vores handlinger med henblik på målet – at støtte børnene i deres selv regulering.

Vi vil invitere psykolog for PPR til at undervise vuggestuens personale i tryghedsskabende relationer og arbejdet med selvregulering.

Vi vil ud fra de gode eksempler der er observeret i det pædagogiske tilsyn, i fællesskab drøfte og beslutte en systematik for hvordan vi fremadrettet støtter børnene i konflikthåndtering.

Social udvikling

”Social udvikling er udvikling af sociale handlemuligheder og deltagelsesformer og foregår i sociale fællesskaber, hvor børnene kan opleve at høre til, og hvor de kan gøre sig erfaringer med selv at øve indflydelse og med at værdsætte forskellighed.

Gennem relationer til andre udvikler børn empati og sociale relationer, og læringsmiljøet skal derfor understøtte børns opbygning af relationer til andre børn, til det pædagogiske personale, til lokal- og nærmiljøet, til aktiviteter, ting, legetøj m.m.”

Sammenhæng:

I forbindelse med det seneste pædagogisk tilsyn, blev vi opmærksom på hvad højtkvalitet inden for social udvikling hos børn. Derfor har vi i nordstjernen en særlig fokus på børnenes deltagelse i fællesskaber – små og store, og hvilken rolle den voksne har deri. Det mener vi, er der børnene har størst mulighed for at udvikle sit social selv. (Læs: grundstemningsfiguren, social selv)

Mål:

1. At alle børn udvikler et socialt selv gennem aktiv deltagelse i Nordstjernens fællesskaber og læringsmiljøer. (læs: Grundstemningsfigur – socialt selv)
2. At alle medarbejdere møder børnene nysgerrigt i øjenhøjde med positivt kontakt hver dag.

Tiltag:

Vores tiltag er blevet til med udgangspunkt i det seneste pædagogiske tilsyn. For at fremme social udvikling hos alle børnene i Nordstjernen, vil vi fortsat organisere os i mindre fællesskaber.

Vi arbejder fortsat systematisk med kvaliteten af vores relationer til børnene og børnene imellem, i arbejdet med relationsmodellen på stuemøder. Vi bruger relationsmodellen inden hvert stuemøde, hvor vi indsætter børnene i modellen i forhold til hvor tryk tilknytning vi har til hvert enkelt barn, for at sikre, at alle børn har en god relation til mindst én voksen.

Vi fortsætter vores struktur med at inddele børnene i dynamisk sammensatte relationer – bikuber, hjælpebier og flaksevenner i børnehaven.

Vi sammensætter børnene i mindre fællesskaber ud fra børnenes nærmeste udvikling zone med henblik på at skabe meningsfulde børnefællesskaber hvor børnene også kan lære af hinanden. Ex. spisegrupper, aktivitetsgrupper mv.

I udviklingen af et fælles fagligt sprog, med viden om tryk tilknytning, har alle i personalegruppen fået udleveret bogen ”se barnet indefra” som er Nordstjernens grundbog.

Tegn:

En praksisfortælling fra vuggestuen – oktober 2020:

En efterårsformiddag på vuggestuens legeplads igangsætter jeg en leg i en krog af vores legeplads, hvor træernes grene skabe en lille hule. Jorden er dækket af tørre, nedfaldne efterårsblade.

Gruppen af børn er tre af de største drenge, som ofte leger sammen(B,L,J). Med mig på armen har jeg et af de helt nye vuggestuebørn(N).

Imens vi er optaget af at kaste med blade og undersøge området for småkryb og kravl, kommer en mindre dreng(T), tættere på. I starten er han mest i periferien. T er tydeligt interesseret i vores leg og jeg inviterer ham ind, ved at udvide vores legeområde. Lige så stille kommer T mere og mere ind i legen på lige fod med de andre. Lege strækker sig over ca. 30-40 min og til slut er jeg mest observerende og T er med i de tre store drenges leg, med alt hvad den består af.

En praksisfortælling fra børnehaven – oktober 2020:

Fem børn og en voksen sidder til frokost og har en snak om hvilken venner man har i børnehaven. En dreng fortæller at han har nogle "mellem-venner" og nogle rigtige venner. En af drengene spørg - om hvem er hans "mellem-venner" og hvem er hans rigtige venner. Drengen fortæller at den anden dreng ikke var hans rigtige ven, og kun hans mellem ven. Drengen som spurgte, bliver ked af det og sur. Han spørg så hvad opskriften er til at blive hans rigtige ven. Drengen griner, og siger at der ikke er nogle opskrift på venskab, det jo mad. Den voksne forklarer hvad drengen mente med opskriften. Drengen fortæller hvad der skal til og hvor lang tid der skal gå. De giver hånd på at det er en aftale, og nu sidder de sammen som venner i bussen for første gang.

Evaluering:

TRIO præsenterede en evaluering af læreplantemaet på vores personalemøde d. 11. november 2020. Hvad er status på SMTTE-modellen? (Læs: SMTTE-model på sociale relationer).

I det pædagogiske tilsyn blev der bla. observeret:

- At medarbejderne er lydhøre samt imødekommende overfor børnene.
- At medarbejderne udviser glæde og kendskab til børnene
- At medarbejderne taler ind i børnenes emotionelle udtryk
- At medarbejderne er opmærksomme på børnenes ideer, udtryk og følelser
- At medarbejderne ofte udviser sensitivitet over for børnenes individualitet og børnenes interesser og behov.
- At Nordstjernen arbejder målrettet med pejlemærket, og at det er synligt i børnenes dagligdag. Pejlemærket er ligeledes en del af den pædagogiske planlægning.

Næste skridt:

På baggrund af evalueringen af SMTTE-modellen – har vi valgt vi vagt at iværksætte følgende nye tiltag for vores sprogarbejde i 2021.

1. Vi vil fortsat have særligt fokus på at børnene ikke irrettesættes og møder ja og nej – i stedet møde nysgerrige, nærværende voksne der udvider dialogerne gennem vedvarende fællestænkning og de understøttende sprogstrategier.
2. Vi vil fortsat arbejde med bevægelsen fra arbejdsfællesskab til læringsfællesskab – gennem udvikling af vores fælles faglige sprog ved at læse og praktisere Nordstjernens nye grundbog ”se barnet indefra”.

Kommunikation og sprog

"Børns kommunikation og sprog tilegnes og udvikles i nære relationer med barnets forældre, i fællesskaber med andre børn og sammen med det pædagogiske personale.

Det centrale for børns sprogtilegnelse er, at læringsmiljøet understøtter børns kommunikative og sproglige interaktioner med det pædagogiske personale. Det er ligeledes centralt, at det pædagogiske personale er bevidst om, at de fungerer som sproglige rollemodeller for børnene, og at børnene guides til at indgå i fællesskaber med andre børn."

Sammenhæng:

I forbindelse med seneste pædagogiske tilsyn, blev vi opmærksom på hvad der er høj kvalitet i sproglige læringsmiljøer. Vi vil i den forbindelse etablere et fysisk læringsmiljø, der kan understøtte børnenes sproglige udvikling som kan bidrage til deres egen forståelse af sig selv, hinanden og omverden (læs: grundstemningsfiguren **sproglige/kognitivt selv**)

I disse læringsmiljøer arbejder vi i små grupper, da vi ved at det er med til at fremme fordybende dialoger og betingelserne for kommunikation med og mellem børnene. Vi bestræber os op at benytte sprogstrategierne og femturtagninger i kommunikation med børnene.

Mål:

Vores mål for børnenes muligheder for kommunikation sprog, har vi udvalgt med afsat i anbefalinger fra det seneste tilsyn 2019.

1. Vi vil skabe et inspirerende læringsmiljø – fysisk, psykisk og æstetik, som inviterer til børnenes nysgerrighed og fordybelse i- og med sprog og kommunikation.
2. Alle medarbejdere er opdateret på basisviden og aktivt deltagende i kommunikationen med børnene og tilegnelsen af deres sproglige udvikling, ved at gøre brug af de fem turtagninger ("strive for five") og de understøttende sprogstrategier.

Tiltag:

Vores tiltag er ud fra anbefalingerne i det seneste pædagogiske tilsyn.

For at fremme børnenes læring i relation til overordnede mål, har vi etableret et sproglig udvalg i Nordstjernen. En pædagog fra hver afdeling, som begge er deltager i et sproglig netværk i klyngen. De sprogansvarliges opgave er at holde sig opdateret på ny viden og formidlingen af den, til alle medarbejdere i Nordstjernen. Vi tilbyder sprogvurdering til alle tosprogede treårige børn.

Ved bekymring for børns sproglige udvikling har vi udarbejdet en "køreplan" for hvordan vi forholder os – Læs: Køreplan i sprogmappen.

Som pædagogisk redskab benytter vi de understøttende sprogstrategier til at fremme børnenes læring gennem en række pejlemærker for børnenes sproglige udvikling – læs: Grundstemningsfiguren.

Vi vil skabe et inspirerende fysisk læringsmiljø for børnene i Nordstjernen, ved at etablere læsezoner hvor børnene møder bøger som er alderssvarende, årstidsbestemte og få oplæst bøger og sunget sange fra den danske børnekulturskat. Børnene vil udstille og møde egen kunst i Nordstjernen, som vi sammen laver ud fra bestemte temaer – ex. følelser, fugle, mangfoldighed, halloween mv.

NOTE: indsæt billede fra en at forløbende – ex. børnenes figurer hvor de former følelser.

Derudover tænker vi sprog og kommunikation ind i vores rutiner – ved måltiderne taler vi med børnene om maden – dufte, smage, udseende, konsistens og spørger ind til og fortæller om særlige oplevelser med mad. I garderoben guider vi børnene aktivt gennem sprog, kommunikation og spejling og støtter børnene til at guide hinanden. Vi holder daglige samlinger og ugelige børnemøder. Til de daglige samlinger, synger vi, rimer, fortæller, læser og introducerer den gode hverdag. Til det ugentlige børnemøde evaluerer vi det gode børneliv i et børneperspektiv sammen med børnene. Vi spørger børnene fx om hvad der har været sjovt i denne uge, hvad har ikke være så sjovt og hvad de gerne vil lave mere af i næste uge.

Vi planlægger året kvartalsvis i årstider - hvor vi udvælger sange, rim og fokusord der passer til årstiden.

NOTE: indsæt ex. fra årshjulet... med sange, rim og fokusord.

Tegn:

En praksisfortælling fra vuggestuen – oktober 2020:

Det er endnu morgen i vuggestuen hvor vi kører med vores normale rutine. Vi har allerede sat os ved bordet og har sunget vores intro-sang, hvor vi hilser på alle de venner der er mødt op. Barnet F, spørger ind i fællesskabet: "Hvad skal vi så nu?", og kigger undrende på de voksne. En af de voksne svarer at vi skal synge de nye efterårssange. Barnet godtager svaret, og den voksne spørger så barnet om vedkommende har et ønske til en sang. Barnet kommer med et ønske, som de voksne ikke helt forstår. Den voksne siger så: "Kan du lige gentage hvad du sagde, der må være noget galt med mine øre". Barnet gentager sig selv, og siger pludseligt: "Øhh det kan jeg ikke huske", men da de voksne ikke blev klogere, bad de barnet om at synge noget af sangen. Barnet vælger at vise fagterne til sangen, men igen blev de ikke klogere. Den voksne prøver at nævne nogle sange, og da der rammes jackpot, råber barnet: "JA!, DEN!" Og gentager stolt ord der er forbundet med sangen. Vi synger så sangen, og barnet synger med imens vedkommende smiler i hele ansigtet.

Fælles evaluering af praksisfortælling:

En fortælling om sprogarbejde i aldersgruppen, vi ser en nærværende voksen, og et tydeligt børneperspektiv hvor barnet er deltagende, den voksne gå foran, ved siden af og bagved, den voksne er nysgerrig og insistere på at forstå barnet.

Der er god sammenhæng mellem tema og fortælling. Det nonverbale fylder meget i sprogarbejdet i vuggestuen. Der er fokus på et barn med flere børn til stede. Kunne man spørgende inddrage flere børn i fortællingen? Vi ser en nærværende og nysgerrighed fra den voksne. Vi ser at den voksne tager sig god tid og tålmodighed til at forstå barnet. Vi ser en skabt ramme som fremmer barnets mod til at tale i et fællesskab.

En praksisfortælling fra børnehaven – oktober 2020:

I dag har gruppe 1 været på tur og lært 3 nye ord.

Børnene blev spurgt, om hvor de helst ville hen på tur. 3 børn ville til troldestoven og 4 børn ville til troldestenene. Flertallet bestemmer, så vi gik til troldestenene. De tre, som fik deres bud stemt ned, hængte med mulerne og gik i gang med lobbyarbejde. De "inviterede" en fra "flertalsgruppen" ind i deres hule, og lovede slik efter børnehaven, hvis vedkommende ville stemme for at gå hen til troldestoven. Den voksne havde "desværre" overhørt snakken, og da tre mandgruppen kom ud fra hulen og bad om en ny afstemning, måtte vi lige tage en snak om demokrati, flertal og korruption;) det endte dog lykkeligt, da én spurgte om vi ikke bare skulle tage hjem og gå på cykelbanen.... alle stemte for, så der endte dannelsesuren

Fælles evaluering af praksisfortælling:

En rigtig god fortælling omkring temaet, tydeligt i historien at børnene ved hvordan sproget kan bruges, en voksen som er god til at gribe det, en nærværende voksen som bliver i nærheden selvom børnene går ind i hulen, den voksne stiliserer hos børnene, den voksne er aktiv deltagende.

Evaluering:

TRIO præsenterede en evaluering af læreplantemaet på vores personalemøde d. 11. november 2020. Hvad er status på SMTTE-modellen? (Læs: SMTTE-model på sprogarbejde).

I det pædagogiske tilsyn blev der bla. observeret:

- At de understøttende sprogstrategier lever i vores kultur.
- At arbejdet med de femturtagninger, blev der observeret variationer.
- At vi inddeler børnene i mindre grupper.
- At der bliver arbejdet systematisk med sang og dialogisk læsning.

Næste skridt:

Vi har på baggrund af vores pædagogiske tilsynsrapport anno 2019 udarbejdet en SMTTE-model for vores arbejde med pejlemærket "sprogindsatsen", hvor vi har beskrevet hvilke tiltag, vi vil arbejde med i 2020,

På baggrund af evalueringen af SMTTE-modellen – har vi valgt vi iværksat følgende nye tiltag for vores sprogarbejde i 2021.

1. Vi har lavet et tiltag i forhold til sprogarbejde i bussen, så det bliver mere systematisk. Derfor har vi lavet et tiltag, hvor vi i vores planlægningen om mandag nedskriver hvilken voksen og barn, vi har

understøttende dialoger med udvalgte fokusbørn, hvor vi sidder sammen med fokusbørnene ved gennem nysgerrighed at fremme fordybende dialoger med fem turtagninger og de understøttende sprogstrategier.

2. I overleveringen af børn fra vuggestuen til børnehaven, vil vi have et skærpet fokus på børn som er tosproget og generelt på barnets sproglige udvikling.
3. Vi har fortsat fokus på at skabe et inspirerende fysiske læringsmiljø for at fremme sprogudviklende dialoger med børnene og børnene imellem.
4. Vi vil til et personalemøde udbrede basisviden om børns sproglige udvikling inden for den aktuelle børnegruppe.

Krop, sanser og bevægelse

"Børn er i verden gennem kroppen, og når de støttes i at bruge, udfordre, eksperimentere, mærke og passe på kroppen – gennem ro og bevægelse – lægges grundlaget for fysisk og psykisk trivsel.

Kroppen er et stort og sammensat sansesystem, som udgør fundamentet for erfaring, viden, følelsesmæssige og sociale processer, ligesom al kommunikation og relations-dannelse udgår fra kroppen".

Sammenhæng:

I Nordstjernen går vi med kroppen forrest i børnenes læringsprocesser. Det vil sige at børnene skal have mulighed for at være i verden med kroppen. Alle børn i Nordstjernen skal have mulighed for at deltage med en legitim krop i alle vores aktiviteter, rutiner, og struktur.

Mål:

1. At alle børn får en forståelse for- og erfaringer med kroppens signaler, grundbevægelser og hvad vi bevæges af.
2. At alle medarbejder arbejder med brugen af stemninger og aktiv deltagelse.

Tiltag:

Vi i Nordstjernen skal have en særlig fokus på at barnet får brugt sin krop i alle udstrækninger, og samtidig have erfaringer med at justere sin krop ud fra forskellige stemninger i den gode børneliv.

I Nordstjernen arbejder vi med praksisfællesskaber som omhandler børnenes mulighed for legitim deltagelse – fra central til perifer.

I Nordstjernen har vi en madkultur, hvor vi har indtænkt læreplanstemaet ind i vores måltidsmanifest – børnene skal kunne sansе maden på mange måder i et fællesskab som er ledet af en nærværende aktiv deltagende voksen.

Vi introducerer forskellige kulturelle lege for børnene, hvor de får erfaringer med de forskellige sanser.

Tegn:

En praksisfortælling fra børnehaven – oktober 2020:

Arenaen var sat i den store have. I bussen var børnene blevet forberedt at skulle være i den store have og at de sammen med en bestemt voksen, skulle lave deres egen maling.

Pædagogen samlede børnene i bålhuset, og spurgte dem om, om de troede det var muligt, at lave deres egen maling. De var lidt skeptiske til at starte med.

Pædagogen spurgte, om der var noget i naturen man kunne male/tegne med? og her blev nævnt hvide sten, blade og bær. Pædagogen tog et kulstykke fra bål stedet og spurgte, Om man kunne bruge kul? Børnene svarede alle ivrigt i munden på hinanden, at det havde de prøvet at tegne med og havde tegnet

med det på bænken og døren til skuret.

Pædagogen fortalte, at jeg aldrig havde prøvet at lave maling ud af kul før, så vi skulle faktisk undersøge om det var muligt og eksperimentere med konsistens og farver. Vi skulle derefter prøve at male et maleri hver med kulmalingen. Alle børnene i gruppen var med på den. Børnene fik derefter til opgave at samle kulstykker i bål stedet. De skulle samle stykkerne i en fælles spand, og det skulle kun være de kulstykker som var helt igennem kul. Børnene hjalp hinanden og spurgte både pædagogen og hinanden til råds, om deres kul var ok.

Da børnene havde samlet nok, satte alle sig ved bordet og alle børn fik en hammer hver og en træplade. Pædagogen fortalte, at nu skulle de lave så fint kulpulver som muligt, ved at knuse kulstykkerne med hammeren. Der blev hamret og banket på livet løs og alle var fordybet. Undervejs roste pædagogen børnene for deres gode arbejde, og de roste også hinanden. Vi fik i fællesskab samlet ret meget kulpulver. Alle børn og voksen havde kulsorte fingre, men kun en enkelt ville vaske hænder undervejs. (ikke den voksne!). Hvert barn fik herefter en kop eller en lille skål med pulver i. Derefter eksperimenterede børnene med, hvor meget eller lidt vand de skulle komme i pulveret, for at kunne male på et stykke karton. Nogle kom meget vand i, og erfarede at der ikke kom så meget farve på papiret, andre opdagede hvor sort man kunne male, hvis man kun kom lidt vand i pulveret. Aktiviteter varede i ca. 40 minutter, hvor samtlige børn var motiveret og fordybet i aktiviteten.

Ord og begreber som pædagogen efterfølgende kunne sætte på aktiviteten med gruppen, var flg: Sansning/ fællesskab/ eksperimentering/ motivering/ et fælles 3./ samarbejde/ligeværd/ inklusion/for dybelse/ udfordring/motorik/ fantasi/ succes/ nærvær.

Fælles evaluering af praksisfortælling:

Praksisfortællingen beskriver at planlagt aktiviteten. Det er tydeligt at en voksen har ni børn i fordybelse – samtidig med at den voksne følger børnenes spor ved at spørger undrende ind til hvilken oplevelse børnene har med kul. Der bliver bygget bro på børnenes tidligere erfaringer og nye erfaringer – som giver tryghed.

Undrende spørgsmål: Det voksne perspektiv er mere tydelig end børnenes. Det er måske mere hen i science temaet end kroppen som var temaet. Hvilken tanker havde pædagogen i forhold til hvilken sanserne børnene skulle have fokus. Hvordan kunne man indtænke bevægelse ind i aktiviteten?

Evaluering:

Vi arbejder mere bevidst med vores tiltag, men vi fortsætter med at nedbringe versionerne.

Næste skridt:

Vi tager læreplanstemaet op til et p-møde i 2021, hvor vi vil drøfte temaet ud fra praksisfortællinger, data fra tilsynet og et genbesøg i eget teorigrundlag om sensorik (Connie Nissen)

Natur, udeliv og science

"Naturoplevelser i barndommen har både en følelsesmæssig, en kropslig, en social og en kognitiv dimension.

Naturen er et rum, hvor børn kan eksperimentere og gøre sig de første erfaringer med naturvidenskabelige tænke- og analysemåder. Men naturen er også grundlag for arbejdet med bæredygtighed og samspillet mellem menneske, samfund og natur."

Sammenhæng:

I Nordstjernen får man som barn erfaringer med almene sammenhænge som fx fra jord til bord. De planlagte aktiviteter er ud fra de fire årstider, hvor barnet bliver understøttet i almen begrebsdannelse og naturfænomener.

Mål:

1. At alle børn lærer om almene sammenhænge og naturfænomener, samt matematisk opmærksomhed, på en legende og undersøgende måde.
2. At alle medarbejder skal understøtte børnenes interesse og nysgerrighed, og heri arbejde med vedvarende fællestækning.
3. At alle børn får viden og erfaringer med bæredygtig udvikling.

Tiltag:

At medarbejder planlægger læringsmiljø, hvor vi er nysgerrig sammen med børnene ud fra årstiden, begreber og fænomener. Vi tilbyder børnene materialer, som kan understøtte børnenes nysgerrighed på de forskellige temaer inden for dette læreplanstemaet.

Hvert år har vi planlagt et tema, hvor vi har fokus på skrald. Vi har også årligt en planlagt dag som vi kalder *Blomstens dag* i begge afdelinger. Her kommer hvert barn med en blomst, som de planter i de forskellige naturområder i begge afdelinger.

Tegn:

Praksisfortælling fra børnehaven – okt. 2020:

Vi er på tur til troldestene.

Kravler inde i den store busk. Alle kravler rundt på grenene inde i busken, undtagen Barn O, men han er med derinde. Barn R som er på besøg fra Sportsgruppen, spørger "hvad er det grønne?" Min første tanker er at han tænker på bladene, men jeg spørger alligevel - "Hvor ser du det grønne". Han peger hen i et hjørne af busken hvor Der står er en stor grøn spand/skraldespand? Hvad laver den der? Vi kan ikke komme hen til den. "Er det mon en skraldespand, hvad laver den mon herude?" Spørger jeg. Nu begynder en snak imellem børnene i busken. Er der brug for en skraldespand

ude i naturen? Måske er den til mad? Vi taler lidt om at man jo ikke skal smide affald ude i naturen, men at vi jo heller ikke bare skal smide en skraldespand i naturen. Barn O vil ud af busken, han siger at der er mørkt herinde, jeg siger at han godt må gå ud, men at vi andre bliver inde i busken, for at lege. Barn R sidder fast, han får hjælp til at komme fri, Barn G og A vil til at lege læger. Jeg bemærker at det er tid til at gå tilbage, og beder børnene om at komme ud af busken. Barn D og R er de sidste ude de har leget sammen det meste af tiden i busken. DVS. Vi har sådan set allesammen leget sammen - de fleste har klatret og alle var med i snakken om den grønne spand, også barn O - men da han ikke er tryk i at klatre, havde han ikke løst til at være i busken efter snakken.

Fælles evaluering af praksisfortælling:

En god fortælling med fællesskab, inkluderende barn, en opfyldning, forskellige udviklingszoner, fange børnenes interesse og skabe noget vedvarende fællestænkning, den voksnes justering i sin egen tænkning med spørger børnene først, v fordybet, fælles3, rammesætter, ser vores grundsten.

Undrende spørgsmål: Hvad er troldestenene for et sted – hvordan hænger det sammen med temaet? Har pædagogen et særlig mål med den dreng som bliver nævnt flere gange? Drengen som bliver nævnt, kan drengen inddrages mere i dialogen om skraldespanden? Hvordan kunne man arbejde videre med science ud fra denne fortælling – for at gøre temaet mere tydeligt.

Evaluering:

Vi vil arbejde mere bevist med vores tiltag, og fortsætte med at nedbringe variationerne.

Næste skridt:

Vi tager læreplanstemaet op til et p-møde i 2021, hvor vi vil drøfte temaet ud fra praksisfortællingerne og data fra tilsynet.

Kultur, æstetik og fællesskab

"Kultur er en kunstnerisk, skabende kraft, der aktiverer børns sanser og følelser, ligesom det er kulturelle værdier, som børn tilegner sig i hverdagslivet.

Gennem læringsmiljøer med fokus på kultur kan børn møde nye sider af sig selv, få mulighed for at udtrykke sig på mange forskellige måder og forstå deres omverden."

Sammenhæng:

I Nordstjernen får børnene erfaringer med æstetiske læreprocesser. Vi skaber et læringsmiljø, hvor børnene får indtryk, som vi bearbejder med udtryksformer og efterlader et aftryk – fx i form af et produkt eller performans. Børnene bliver en del af en kultur, hvor vi synger meget, vi spiller teater og laver fortællinger. Alle børn møder kunsten gennem samskabelse med kunstnere i lokale miljøet.

Mål:

1. At børnene lærer forskellige kulturelle udtryksformer, som bevægelse fra abstrakt til konkret.
2. At alle medarbejdere skaber læringsmiljø hvor børnene får mulighed for erfaringer med forskellige kulturelle udtryksformer – som billedkunst, teater, fortællinger, musik og bevægelse.

Tiltag:

Vi er en del af forskningsprojektet Legekunst. Hvor vi har indgået et samarbejde med en lokal kulturinstitution - Thorvaldsens Museum.

I Nordstjernens årshjul har vi et fast tema som skrald. Her samler vi skrald, som vi bruger i æstetiske processer.

Vi har planlagte kulturelle turer i lokalområdet – ugeligt og årstidsbestemt.

Vi vil gøre brug af forskellige kulturelle tilbud, som fx jazz festival.

Tegn:

En praksisfortælling fra vuggestuen – oktober 2020:

Det er fredag i efterårsferien, solen skinner og vi er ude på legepladsen. Der er ikke så mange børn i vuggestuen, så vi har mulighed for at bryde lidt ud af rutinen.

Jeg foreslår at vi gå en tur i nærområdet, så afsted med os, vi går ad Sankt Hans gade, ned mod søerne, vi stopper op foran en antik butik og kigger på en meget gammel telefon og taler lidt om den. Så videre til Teletopis legepladsen, hvor der er nogle venner fra klyngen, der er på vej hjem.

Vi hilser på hinanden, voksne og børn, derefter har vi legepladsen for os selv, vi tumler og klatre og gynger på hængebroen.

Tiden, tiden løber, så må vi vende snuden hjem af, vi går og nyder efterårets sol og lyde på gaden.

Da vi kommer forbi Sankt Hans gade nr. 24, dvs. skråt overfor Nordstjernen, står porten åben ind til nr. 24 A,B,C,D. Jeg spørger om vi skal gå derind og kigge os omkring, jeg ved nemlig at der derinde findes et "hemmeligt byrum", som er både interessant, inviterende og viser, hvordan de "gamle" Københavnske baggårde, så ud før udflytning af småerhverv/håndværk og siden byfornyelser mv.

Vi går ind igennem porten, allerede her er der noget der fanger vores opmærksomhed, der hænger nemlig nogle fine hvide relieffer, i den oprindelige udgave, hvor man kan se og fornemme dybden i dem. De forestiller alle et tablau, f.eks med romerske krigere og heste, engle, fiskere med både og en græsk kvinde med børn omkring sig.

Vi kigger på dem og ser, hvad de fortæller os, vi går videre ind i næste baggård og her kan vi se at der er en baggård mere. Jeg spørger om vi skal gå derind og et barn siger højt Ja og trisser afsted, nysgerrigt og tillidsfuldt optaget af vores fælles vandring ind i det ukendte.

I den sidste hyggelige baggård, møder vi en ung mand, der er i gang med at male vinduerne i stuen, i grønt og sort, alle vinduerne står åbne, så det ser spændende ud. For enden af gårdrummet ligger der en gammel bygning, som engang har været et værksted, udenfor ligger der en masse flotte røde blade, der er faldet ned. Dem samler vi nogle af op, for vores efterårs-tema har bl.a. handlet om nedfaldne blade og hvor vi kan finde dem.

Vi oplevede en tidslomme af kulturarv -og byrum, som vi i fællesskab tog ind og kan gemme i vores erindring. Vi kan gå forbi en anden gang og vide at der inde bag denne port i vores gade, findes et sted til udforskning, og med mulighed for ro og fordybelse, væk fra gadens larm og postyr.

Der findes heldigvis en del gamle porte på Nørrebro og muligvis nogle flere baggårde, som vi også kan udforske.

Fælles evaluering af praksisfortællingen:

Det er en fortælling hvor den voksne går foran og præsenterer en kultur i nærområdet. Den voksne har forberedt sig og har en viden, som hun vil dele i øjeblikket. Den voksne prøver at gøre børnene nysgerrige. Det er tydeligt at den voksne har fokus på årstiden som tema. Den voksne laver en justering for at forsætte fokus på temaet. Den voksne hilser på klyngen.

Undrende spørgsmål: Hvordan kan man justere den her "byvandring" så det bliver appetitligt for vuggestuebørn? Hvordan blev børnene optaget af det? Børneperspektivet er ikke tydeligt nok? Hvilken ord sætte den voksne på til børnene når man hilste på sine klyngevenner?

Evaluering:

Vi vil gøre mere brug af *åbent dagtilbud* i vores planlægning.

Næste skridt:

Vi tager læreplanstemaet op til et p-møde i 2021, hvor vi vil drøfte temaet ud fra praksisfortællingerne.